

Glo.ordi. Ad Thessaloniceses I La. I Nico.de lyra

K At illis ipse. Et sic p*in his que sunt vni.*
obedientia istorum cessavit: p*in his que sunt vni.*
correctione accingatur.

B Meores esto. *et cetera.* Anq*iples. Salutatio mea manu pau-*

la ad Thessaloniceses sūt

macedōes. Qui fa-

cile ab aplo cōuersi: nec p-

tribulatiōes: nec p pseudo

pōuerūt moueri. Erāt m-

aliquoc̄ oīos & curiosi: aliqui

min̄ de refurēcōe sentiē-

tes: nūmis tenere de morte

amicor̄ dolētes: alīq̄ etiā

foricatores. Hos & cori-

git: t̄ pfectos monet nō ce-

dere aduersis: vel pseido

aplis et vt alios corigat.

Scripsit autē ab athenis.

Int̄itō apli ē prauos et

incorrectos corrigere. et

bonos ad pseueratiā alto-

ru & correctionē cobortari.

Expositio argumenti ad

thessaloniceses finit.

Incipit epistola p̄ma ad

thessaloniceses: La.I

D *Aul̄ & silua.*

Noib̄ illoꝝ p̄scribit salu-

tatiois sed sen-

sus et verba

buiꝝ epte soliꝝ apli sunt.

E Thessaloniceses. The-

salonica metropolē mace-

donie. f H̄avob̄ & par-

De more suo salutatiois p̄

mittit: q̄ p̄missis de bonis

eoz gr̄as agit cōmemorās

nō soliꝝ fidē & opa: b etiā

queris̄ modū & malorū

hūstinetā & vt ad pseuerā

dū magis eos p̄uocet: de

suis q̄z laborib̄: t̄ euange-

lixitate & prudēti inꝝ cos

conversatiōe & quāto aſe-

ciu eos desideret videre i-

terferit: deinde prauos vt

a luxuria et oīo & curiosi-

tate contineat obſerat: et

inorūos resurrecturos cō-

firmitat circa finē moralis ē

instructio. g Speci. Eri-

st̄tēs. h Aū deū. Inde

ita cert̄at̄ siā videat̄: et

ita eos animat. Uel an de-

um: q̄ ei bñi placet: nō ad

alſ̄pect̄ boīm. i Et sp̄i-

tulanc̄to. Quia p̄ me rece-

p̄iſ̄ dona sp̄iſ̄ non p̄ce: b

i plenitudine. k Qua-

les fuerit. r̄ Per h̄ etiā q̄

nos passi sum̄ in exēplum

vob̄ p̄t̄ & d̄ vos dilexit

et elegit. l Imitatores

nři r̄. Probra enī & iniu-

ritas a ciuib̄ suis tolera-

runt fiducia futuroꝝ. An-

enī null dicunt aploꝝ & ip̄o-

dñl: quia & dñs eadē a iu-

dictis passus est & apli dñm

sequētes p̄secutiones passi-

lūt gaudētes: q̄ digni ha-

bati sunt p̄ nomine domini

g ptumelias

a misteriū qđ accepisti in dño: vt illi
in his que sunt vni.
vr̄ scias ep̄lam a me missam.

b Mēores esto. *et cetera.* Anq*iples. Salutatio mea manu pau-*

a s̄ qua causa patiat: q̄ solā fidē p̄dico vel vt sit pa-

riant vel p̄ eo oīet: t̄ l' necessaria ministrē: vel p̄bēat

se tales p̄ q̄bus non egrē ferat pari.

b li. *Mēores estote viculox meoz.*

b H̄a dñi nři iſeu xp̄i vobiscū amen.

Epla ad colossenses finit. Argu-

mētum i primam ad thessaloniken-

ses incipit.

t *H̄essaloniceses sunt ma-*

cedones. Ibi in xp̄o iſeu

accepto vbo veritatis:

p̄stiterūt i fide: etiā i p̄se

cutiōe ciuiū suoz. Pr̄terea nec re-

ceperūt falsos aploꝝ: nec ea q̄ a fal-

sis aplis dicebant. Hos collaudat

aploꝝ scribēs eis ab athenis p̄ tychi

cū diaconē & onesimū acolythum.

Argumentū in primā ad thessa-

loniceses finit. Incipit ep̄la pri-

ma ad thessaloniceses: La.I

f coadiutores i illis instrue-

dis qui i p̄fetu coū par-

ter gaudebant.

A *Aul̄ & siluan̄ & timo-*

theus ecclie thessalo-

a s̄ cōgregare. s̄ q̄ e ecclia est

in deo operante.

f filio eius.

nicēiū i dēo p̄fēnōt dōo iſeu xp̄o:

a s̄ expositū ne exponas actū ne agas. b s̄ cōfirmac-

bonos p̄mū de p̄fetu illoꝝ gr̄as agens.

g *gr̄a vobis & pax. Gr̄atis agim̄us*

a s̄ q̄ bona sit q̄ in vobis sit: z a deo a q̄ oīa bona.

dēo semp p̄ oib̄ vobis: memoriam

g ve p̄fēnēs.

g habens.

v̄i faciētes in orationib̄ nřis sine

a s̄ certaz horarū. b s̄ inde gr̄as. c s̄ cōfessiois.

g opus pprium fidei est confessio.

itērmissiōe: mēores opis fidei ve

a s̄ p̄ se & primis. b s̄ i deū & pxmū. c s̄ mala.

stre & laboris: & chāritatis & lūstīnē

a s̄ quā facie species glorie. g Spes nō frustraf: q̄

est domini: q̄ p̄t̄ & vult implere.

g *tie sp̄i dñi nři iſeu xp̄i: ante deuz &*

a s̄ de his agim̄ deo gr̄as: q̄ scim̄ & dilexit & elegit

patrē nřm. Sc̄iētētes fr̄s dilecti a

t̄ sola gr̄a. a s̄ q̄ electi etis.

f hoc scim̄us.

deo elēctionē vestrā: q̄ euāgelium

g ostēsōne verbō.

nostrū nō fuit ad vos i sermōe tm̄:

f miraculōrum.

i *z i v̄tute & i spirituſācto & i plenitu-*

a s̄ ve in nullo videant̄ minores ecclēsijs iudeoz.

b s̄ ita istud diuinū scimus & etis a deo electi sicut

vos istud visibile.

g affici.

k *dine ml̄ta: sicut scitis q̄les fuerim̄*

a s̄ inter vos. b s̄ p̄ salutē vestrā.

c s̄ nos passi sumus vobis in exemplō.

l *i v̄obis p̄pter vos. Et v̄os imita-*

a s̄ qui sustinuit crucem.

c s̄ mea sc̄ez et vestrā.

piētēs verbū in tribulatiōe multa

a M̄isteriū qđ acce. in do. i. i diuinis rebus.

b Ut il. im. ad honorē diuinuz & salutē aiaꝝ.

c Salutatio mea manu pau-

a s̄ qua causa patiat: q̄ solā fidē p̄dico vel vt sit pa-

riant vel p̄ eo oīet: t̄ l' necessaria ministrē: vel p̄bēat

se tales p̄ q̄bus non egrē ferat pari.

b li. *Mēores estote viculox meoz.*

b H̄a dñi nři t̄. supple sit: q̄ supplet oīem defe-

ctū. Amē. Postilla ad Collosen. finit. Postil-

la ad Thessalonici. incipit. La. I

f Aul̄ & siluan̄ & timo-

theus ecclie thessaloniken-

ses: q̄ diuidit in tres p̄tes. s̄. salu-

tationē. et p̄secutionē. ibi: H̄ras

agim̄. & p̄secutionē. p̄pe finē eple. ibi: Fr̄es ora-

te. In p̄ma ponit p̄fote salutatē. cū d̄: P̄au-

lus & siluan̄. iste ē q̄ vocat̄ silas Act. xv. quē

acceptit paul̄ in sociū vt ū ibidem. g Et ti-

mothe. isti duo iūgūn̄ paulo in salutatē: q̄

cū laborauerūt in thessaloniceses cōversione.

sc̄o ponit p̄fote salutatē. cū d̄: h Ecclesie

thessaloniceses. supple p̄fote

ecclē. t̄ thessalonica cūitas metropolis i macedo-

nia. q̄ ē q̄dā p̄s grecie. tertio ponit p̄fote bona oīa

ora. ibi: i H̄ra vobis. in p̄tī. k Et par. in

futuro. v̄bi totaliter q̄erabit̄ appetit̄. l H̄ra

tias. H̄ic icipit eple p̄secutionē in q̄ p̄mo reddit

apl̄s thessaloniceses beniuolos. sc̄o dociles

llii.ca. tertio cautos. v.ca. Līca p̄mū reddit

illōs beniuolos duplicit̄. p̄mo de bonis eoz

gr̄as agēdo. sc̄o i aduersis̄ eos q̄dā

agēdū q̄dā accepit̄. a s̄ expositū

de p̄fēnōt: b s̄ p̄fēnōt duplicit̄: sicue

dicit̄ ē de p̄fēnōt. cōfēt̄. dēo semp. i. oib̄ horis

ad orādū determinat̄: vel semp i habitu. et sl

nō semp i actuz: q̄ nō semper pot̄ hō actualiter

orare. m. Memoriā v̄i. sp̄alē & expressam.

n. Faciētes i ora. r̄. b ponit duplicit̄: sicue

dicit̄ ē de p̄fēnōt. o Mēores oīe. f. v̄rē. r̄ q̄

fides sine opib̄ mortua ē. Subdit̄: p Et la

boris. ibi q̄ p̄tinēt ad p̄motionem fidei.

q Et charitat̄. dei p̄tī. r Et sustinēt

Glo.ordi. Ad Thessalonicenses I La. II Ni.de lyra

Ecotumelias pati. a Servire
deo rē. Et deo queri: ut fuis-
tis. Ita pure ut quenit viuo
et vero: q̄ i x̄itate ē de⁹ et vivit
eternalit. Et i hac fuitute ex-
pectet: et nō aliud desideretis
dari vob̄. Quid videre ipm̄ fm̄ di-
nibilitate: quā mali nō videbūt
Esa.26.b vñ dicit scriptura: Tollat im-
plus: ne videat filium dei.

Dicitur Am 7 ipi rē. La. II
Quia nō inanis. Hoc
de illo sc̄it: q̄ nō fuit
i xp̄ speritate seculari q̄ inanis:
s̄ i m̄la sollicitudine. p̄ aduer-
sus et p̄terea babuinus fidu-
ciā nō i nob̄ q̄ fragiles: sed in
dño. Nos dico s̄nq̄ ad vos
venirem̄ passi i philippis. Ec-
ce aīq̄ venirem̄ ad vos et p̄
etiā passi ut nō liceret p̄fidere
in nob̄: ita eēt labor noster in-
anis. Uel nō fuit inanis. i. p̄
pter nulla mala cessauit loq̄ s̄z
iān passi: apud vos sollich-
ti: nō extimūt: s̄ habuim̄ fi-
ducia in deo loq̄ vob̄. Per h̄
dilectio: et p̄ illoz bñ cepta:
monet p̄manere in patientia.
c In philipp. Amb. P̄ressarā
quā b̄ cōmemorat passus ē
p̄pt̄ spiriti phitonē quē a pu-
ella elecerat. d Exportatio
enī n̄a. Hic h̄ pseudo ap̄los
videt incipe: cōmemorans de
euāgeliū x̄itate. deinde de sua
inf̄ eos prudēti cōuerstatione.
e In dolo. Et iā x̄itas ē i do-
lo: q̄ nō p̄ amore x̄itatis: et
villitate auditoz p̄dicat: s̄ v-
glia vel aliud lucru acqraf.
f Sz̄ deo. Placeam̄. Aug.
In li. sen. p̄sol. Q̄ nisi ip̄ ope-
t̄ nob̄ vitare neqm̄. Quas
enī vires nocendi habeat hu-
mane glorie amo nō sentit ni-
fi q̄ ei bellum indixerit: quia si
cuiq̄ facile est laudez non cu-
pere dum negat: difficile ē iā
ea non delectari cum offert.
g Meḡ enī alioz rē. Aug.
In h̄ sagit pleudo ap̄los q̄ se
poti⁹ q̄ dei doctrinā cōmēda-
ri voledat. Ap̄ls aut̄ q̄ ḡiam
nō ad p̄sonam s̄ i futuro q̄rebat
se humilē faciebat: vt dei p̄di-
catio exaltaref. h In occa-
sione. M̄ dico i auaricia: sed
nec feci vel diri i q̄ esset occa-
sio auaricie. Inde ē de⁹ testis.
qui nouit cor. h enī si ita patz.
i Testis ē de⁹. Aug. Ita ne
do q̄s quis es paul cordis: vñ
queri. Si dicas p̄ de⁹: iuras:
si dicas testis ē de⁹: nō iuras:
Quid est per deum nisi testis
est deus. Quid est: testis ē de⁹:
nisi per deum? Quid aut̄
est iurare: nisi ius deo reddere:
re: quādō p̄ de⁹ iuras: ius fa-
luti tue reddere: quādō p̄ fa-
lutem tuam iuras: ius filiis
ius reddere: qñ p̄ filios tuos
iuras? Quid aut̄ debem⁹ deo
salutē n̄e filiis nostr̄: nisi ius
charitat̄: x̄itatis: et nō falsita-
tis? Maxime p̄ de⁹ cum sit:
ipsa est vera iuratio.

¶ Possemus

s̄ q̄d fecit sp̄ssancrus.
cū gaudio sp̄ssancsti: ita vt facti
s̄ q̄d exemplo vñ nō timet cōfiteri.
s̄ forma oib⁹. s̄. i. ab exēplo patētie vñ hoc
cessit q̄ ali⁹ verbū dei p̄dicāt aperte.

macedonia et in achāia. A vñbis
enim dissimilatus ē sermo domi-
ni: non solum in macedonia et in
a s̄ adiacēt. b s̄ nō solum sermo: s̄ p̄fectio fidei q̄
ē ad deū tm̄ vñ ē in martyribus.
achāia: sed in omni lōco fides ve-
stra que est ad deuz profecta est: s̄
a s̄ ad alios incitādos. s̄ de vobis vel nobis.
ita vt nō sit nobis n̄cessē quicq̄ b
a s̄ oēs alij. b s̄ ad cōmēdationē vñ fidei.
loqui. Ipsi ēnī de vñbis annū i
s̄ q̄ affici suimus.

ciant qualem introitum habue/
k

s̄ q̄ vehemēter. s̄ n̄
rimus advos: et quomodo cōuer
i s̄ ad veritatem a simulatione ad vñ a multis.
si estis ad deum a simulacris ser
uire deo viuo et vero: et expecta/
m

a s̄ venturū. b s̄ filiū.
re filium eius dē celis quēm susci
a s̄ pater. b s̄ salvator. c s̄ p̄ hoc faciūt salua/
torē suor. s̄ q̄ baptismate dimittit peccata: q̄ in
furō liberabit er a pena eterna.
tāuit ex mortuis iēsū: qui eripuit n
nos ab ira ventura.

s̄ ideo dico quale introitū et c̄ qua
litatē non expono nā i ipsi.

NAm 7 ipi sc̄itis La. II
fratres introituz nostrū
s̄ facilis.

ad vos: q̄r non inanis fuit. Sed p̄
ante passi multa et contumelys
r affecti: sicut sc̄itis in philippis: fi
s̄ sic et vos facite.
duciam habuimus in deo nostro
loqui ad vos euāgeliū dei in
a s̄ habuimus fiducia in deo. s̄ predicatione
horamur.

multa sollicitudine. Exhortatio
s̄ sed de veritate.

enim nostra nō de errore neq̄ de
a s̄ sicut carnales obseruantie post p̄pm: vel vñs
mulierū et aliorū q̄dam p̄dicabat. b s̄ fraude
astutia hypocriti. c Ita vere et pura incētōe
sicut pbati et electi a deo: ad hoc vt credere.

immundicia: n̄c̄ in dolo: sed si-
cut pbati sumus a deo: vt crede
s̄ quasi fidelibus.

retur nobis euāgeliū: ita loqui
s̄ nec speciem placentis habemus.

mur: non quasi hominibus pla-
a s̄ vt sibi non hominibus placentamus.

b s̄ probato facit.
centes: sed deo qui probat corda
s̄ nō querimus placere hominib⁹.

s̄ nostra. Meḡ enim aliquādō fui-
mus i sermone adulatioñis sicut

s̄ non in dolo.

b sc̄itis. neq̄ in occasione auaricie
s̄ nec auaricie nec gloriam.

i deus testis est: nec querentes ab
s̄ sed a deo tm̄.

¶ Possemus

a Cū gau. spl. i h̄ formabā aplis: d q̄b⁹ d̄
Act. v. q̄ ibāt gaudētes a p̄spectu p̄cili⁹ rē.
b Ita vñfa. s̄it̄ for. i. exēpclar x̄tūl. c Sib⁹
credētib⁹ i ma. rē. p̄tinente sūt grecie. d Vno
bis enī diffa. rē. i. occasione vestri diuulgatū est
x̄bū dei: q̄r multi p̄r̄ facētes timore exēplo ve-
stro p̄stātes effecti p̄dicauerūt publice et plurī
bus locis. iō subdit: e Nō solū i mace. et
achāia: s̄ i in oī loco. regionū circūiacentium.
f Fides vñ q̄ ē ad deū. s̄. i. ordīata. g Pro
fecta ē. i. p̄cessit ultra. h Ita q̄ nō sit no. rē.
sc̄ez de vob ad alios incitādos p̄ vñ exemplū. et
subdis causa: i Ipsi ē i vñb̄ antīcīat. vos
cōmēdādo. k Qualē itroitū ha. ad vos. i. q̄
gaudēter et p̄mp̄te fidei suscepistis ad p̄dicationē
nēnraz nō formidātes insurgēte tribulatiōem.
l Et quō queri est: ad deū. eligentes et scriue
idolatria relecta. m Et expēc. filiū e⁹ de cel.
vēturū ad iudiciū. sicut d̄ Act. j. Hic iesus qui
assūpt̄ ē a vobis i celū sic veniet rē. n Qui
eripuit nos de ira ventura: id ē gehēne pena.

o Am 7 ipi rē. Post h̄ apls La. II

Nredidit thessalonicenses beniuolos de
bonis eoz grās agēdo. h p̄t̄ idē facit
in aduersitēs eos p̄solādo. Et dividit i duas par-
tes. q̄r p̄mo facit h̄ p̄formitātē ad lpm̄. sed o
p̄formitātē ad eccliam bierosolymoz̄. ibi: Hos
enī. Circa palmū facit talē rōnē. Null⁹ debet
desolari s̄ magis solari de cōformitate ad sūt̄
magistrum: q̄r in hoc cōsistit eius p̄fector. Lu.
vi. Perfectus oīs erit si sit sicut magister eius.
ego xo q̄ sum magister et doctor vester sustinuit
multas tribulatiōib⁹ p̄solari: q̄r in h̄ p̄formantī m̄l-
bi. in hac aut̄ rōnē sic p̄cedit: q̄r primo declarat
minorem h̄ rōnē p̄ tribulatiōes q̄s sustinuit
ad eos venīdo. sed o p̄ bas q̄s sustinuit cuz eis
manēdo. ibi: Memores enī. Prima adducē
duas. q̄r p̄mo ponit suam declaratiōē. sed res
mouet multiplice obiectiōē. ibi: Exhortatio.
Circa p̄m̄ dicit: Hā i ipi sc̄itis frēs introitum
nostrū ad vos. i. modū introundi. p̄ Quia
nō fuit inanis. i. leuis et faciliſ. sed valde ḡuis.
q̄ Sed an passi. grauit̄ x̄bera. r Et sume
lijs affecti. p̄ba aspera. s Sicut sc̄itis. q̄r
non fuit longa a ciuitate vñ. ideo subditur:

t In philippis. q̄ ē ciuitas macedonē. vt ba-
bek Act. xvij. ibi enī paul⁹ et silas fuerūt grau-
ter virgis cest et incarcerated: vt habek ibidem.
v Fiduciā habuim̄ in dño: n̄o loqui ad vos
rē. quasi dicit: ex illis tribulationib⁹ nō sum⁹
terrificēd in dño cōfidentes venīt ad p̄dican-
dum vobis. x Euāgeliū dei. i circa hoc fui-
mus valde solliciti. quasi dicit: p̄r̄ q̄d in tribu-
lationib⁹ debetis consolari tanq̄ nobis confor-
mes effecti. y Exhortatio. Hic p̄nt̄ remo-
uet multiplice obiectiōē. possit enī aliquis dis-
cere: eo q̄ esset defecitulos in vita et doctrina:
sicut dicebant pseudo apostoli de ip̄o: ppter q̄b⁹
hoc remouer excludendo illa p̄ que possent im-
pingit in eius doctrina et vita. dicit̄: Exhortatio
enī nostra non de errore. circa fidei: qu: lis erat
hereticorum doctrināsed de x̄itate mera.

z Meḡ de īmūndicia. sicut erat doctrina epl.
euroez: qui t̄s vñgebat: vt habetur Act. xvij.
a Meḡ in dolo. sicut docebant falsi christiani.
quia aliquādo docebāt vera de fide catholica:
vt dep̄benderēt catholici. sicut de torquato le-
gitur in legenda sancti Tiburtij. b Sz̄ sicut
pbati sumus a deo. i. approbati ab ip̄o. c Et
crederetur nobis. tanq̄ fidelibus ministris.

d Euāgeliū: id est p̄dicatio euāgeliū.

e Ita loquinur. fideliter p̄dicando querētes
dei beneplacitū. et non hominū. f Sicut sc̄itis
ex vñsu et auditu. g Meḡ i occasiōe aus-
terie. p̄dicando ppter q̄stū: nec propter vane
glorie fastū. sicut p̄dicabant pseudo apls.

¶ Cū possem⁹

Glo.ordi. Ad Thessalonicenses I La. II Nico. delyra

a Possem⁹ oneri
ic^z. Intāū grauat
pseudo caulfā: ut se
abnuere dicat: cu^z
littere illi subsidia
req̄rere ad cōpmē-
dū illos: q̄b⁹ nec fa-
cultas erat nec pu-
dor polcēdi. Apo-
stolice at p̄tatis de-
bitum vocat onus
pp̄ pseudo aplos
q̄ illō idebite vslur
p̄tates importune a
plevib^z exigeabant.
b S̄nos. Aug⁹.
Quia alienos q̄b⁹
q̄ nutrit mulier p̄
mercede: si ex amo-
re: ap̄tios v̄o ex di-
lectio. **c** Voca-
uit. Vocatioē q̄ est
fīm. p̄positum.
d Ido. Quayos
vocauit gr̄as agi-
mus. Vocauit di-
co: qz b̄ inde appa-
ret: qz vos cito et
firmē recipistis.
e Audit⁹ del. Qd̄
audiuim⁹ a deo: v̄l
in quo audis d⁹.
f Sic ē x̄b̄ dei.
Tāta enī deuotioē
recepere: q̄b⁹: vt
p̄barēt se iuxteris
se dei eē doctrinā.
g Nos enī imita-
z. Multa dixit h̄
pseudo. Jā ne pro
sua v̄l aplo^z tribu-
latione moueant.
b At imple. Hay-
mo. Quadragita
ānos p̄ passionez
dedit deus iudeis
ad pniāz. Ill̄ trās-
actis cū nollēt cre-
dere cōpleta sunt
petā eoz. vñ dñs:
Implete mēsuram
paty vñoz. Qn̄ b̄
dixit aplo^z: stabat
bierz: needū erāt
cōpleta petā: h̄ cō-
pleta st̄venientib^z
romani. vñ s̄bdit:
P̄eruenit ira d⁹.
Ira ē adūet⁹ roma-
noruz: q̄ ira durat
eis captiuis v̄sc̄ i
finē seculi. Al pue-
nit q̄ durabit in fi-
nem: qz hec t̄palis
pena p̄uenit: seq̄-
tur etna. i Per
uenit. Ido semper
implēt peccata: qz
tra dei p̄uenit: vt
exēcent. k Tēl
v̄sc̄ i finē. Quia i
fine seculi p̄uer-
teur iudei. l O^z
aspe^z tē. Os et
aspe^z cessat: qz
allo qui non possū
sz cor et sollicitudo
non quiescit.
g Sz impe.

a **C**ū possem⁹ vobis oneri ēē, accipiēdo sūptū
a vobis & etiā honorē. b **A**t xp̄i apli, veri q̄/
bus talia debet. c **S**z facti sum⁹ puuli i medio
vestrū. ite vos humiliſ puerſādo. t nō ſola bu/
militiſ; etiā charitatē ac dulcī. d **T**āg
ſi nutrit̄ ſoueat filios ſuōs, lacte et nutrimento
corpali. e **I**ta deſiderātes vos. t nō veſtra.
f **L**upide, i. intē deſiderātes v̄ram ſalutem.
g **G**olebam⁹ tra, t̄. qd̄ ē ſpūale nutrimentuȝ
b **S**z etiā aias nr̄as, i. vitas nr̄as parati ſum⁹
p ſalute v̄ra expōnere. i **M**ī cha, fa, t̄. Ma
iorē enī charitatē nemo habet q̄ vt aiam ſuam
ponat p amic̄ ſuis. k **M**emores enī. Pofl
q̄ apls oſtēdit ſe paſſū tribulatiōes ad theſſalo
ničēles veniēdo. b idē oſtēdit cū eis monēdo. o.
Memores enī facti eſt frēs. q.d. non ē diu q̄ vi
diſtiſ, t ſie nō eſt obliſti. l **L**aboris no. i cor
de. m **E**t fatigatiōis. ap̄ excessu laboris. + 91. di. 9
n **H**oche t die ope, manualiter, horis exceptis
qb̄ itēdebat p̄dicatiōi vel orationi: vt ip̄e t ſu
vineret de propio labore. o **M**e quē ve, graua
rem⁹, accipiēdo ſupt̄ a vob. p **P**redicauim⁹
vo, euā, dei grat̄, cū tñ ſupt̄ de iure poſſem⁹ ac
cipe. q **V**os teſteſ eliſ, q̄tu ad exteriōra.
r **E**t de. q̄tu ad iteriōra. s **E**lancte, erga
deū. t **E**i uſte, erga, p̄ximū, ita q̄ null⁹ poter
rat conq̄ri de nob. v **Q**ualiter vñiquēc̄ ve
ſic p̄ ſi, ſuos dēpcantes, i. paterno affeſtu indu
cētes. x **N**os, ad bonū. Et ſolātes, ſi q̄s ve
ſtrū fuerat deſolat̄, xp̄e p̄tā cōmīſſa: v̄l alia de
cauſa. y **T**estificari ſum⁹. i. ſb testimonio ſan
ctoꝝ vos adiuram⁹. z **A**t ambu, t̄. de huius
i huius, p̄cedēdo. a **Q**ui vo, vos in t̄. i. vt
eſteſis de regno ei⁹ p̄ grām ſp̄iti t glaz ſuā i fu
turo. t q̄ fecerūt ſic theſſalonicenses, idēc̄ grās
agēs deo. ſubdit: b **I**do i nos grās t̄. i. oſ
bus horis ad b aptiſ. c **M**ī cum acceſpiſſe
tis a nobis, p̄ p̄dicationē noſtraz. d **E**ribū
audit̄ dei, i. verbi euangelici nobis diuinitus
reuelat̄. e **A**ccepitiſ illud nō vt verbū ho
minū, ſicut ē doctrina physica. f **S**ed ſicut eſt
vere ſbūm dei, i. ſic recepiſſis deuote: ſicut reci
pi debet verbum habitū ex diuina reuelatione.
g **Q**ui opat̄ in vobis docedo interi⁹. hoiles
enī ſolū mouent auditiū exteriū. ideo dicit xp̄s
apl̄s Job, xv. Sine me nihil potestis facere.
h **N**os enī fratres, Pofl q̄z apostol⁹ consola
tus eſt theſſalonicenses per cōformitatē ad ſeipſi
hoc idem facit p̄ cōformitatē ad eccl̄ia hiero
lymitarū. In hieſalez enī primo incepit ecclia
put diſtinguiſ ſtra synagogam: vt patet Act.,
i. et inde pmo deriuata eſt ad alia iudee loca. et
ille eccl̄ie conſtanter ſuſtinuerūt perſecutiōes
a iudeis q̄ xp̄m occidērūt et p̄phetas t b eccl̄ia
ſia theſſalonicensi erat eis p̄ſorū: q̄ p̄ſecutiō
nes ſuſtinuerat a ciuib⁹ ſuis: qd̄ oſtebat ſibi eē
cōſolatiōni materia: ppter cōformitatē ad eccl̄ia
ſia p̄miuia: t hoc eſt qd̄ dicit: Nō enī imitato
res faci eliſ frēs: t p̄t̄ l̄fa v̄ſq̄ ibi: i **P**ro
bībētes nos gētib⁹ loqui, i. euangeliū xp̄i.
k **S**alue fiat, ſ. gentes. l **A**t impleat, i. au
geat. m **P**reecata ſua ſemp. ſ. inuidi i ſua pſi
dia obſtinati deo p̄mittētē t diabolo p̄curāte.
n **P**eruenit enī tra dei ſup illos, q̄ ſubtraxit
iuste grām ſuā ab eis. o **A**ſq̄ i finem, i. vſq̄
Xuſ ſinē mūdi: ſic enī ſuit ad fidē quertēdi: ſic
dictū ē ſupra frequenter. Pofl etiā aliꝝ exponi.
Aſq̄ i finē, i. eternalit̄: q̄tu ad illos q̄ in ſua pſi
dia moriſ. p **N**os aut̄. Pofl q̄z apl̄s ſolā
tus ē theſſalonicenses ſcripto b ſolat̄ eos nun
cio: t pmo ſcribit mittendi rōneſ. ſed oſpam miſ
ſionē: in pncipio ſe, ca, rō aut̄ coſtituit in b q̄ deſi
derauerat ire theſſalonica et eccl̄ia pſonaliſter
ſolariſ; ſi habuit impediſmentū: ppter qd̄ ad b
miſit nuncium. Dicit igit: Nō autem fratres
deſolati t̄. id eſt deſolati, ppter quod vobisſū
non eramus. q **A**ſpectu non corde: id eſt
nō poſſem⁹ vobis loqui nec vos videre: tamen
q̄ habebamus

Glo.ordi. Ad Thessalonicenses I La. III Nico.de lyra

Sa Sed ipedinit. **L**e de' spe
diri pmissit: ad maiorem coro-
nā istorū est: q̄ steterūt eo ab-
sente. **b** Aut coro. glorie
et. Si mō glia. Quid apud
verū iudicē. **c** Nonne vos
et. Amb. Mānit festū ē enī:
q̄ perfectio discipulorū gau-
dium & corona ē m̄ḡoꝝ. Hi
enī sūt q̄ labores fructū su-
orū edituri sunt. Fruerū em̄
m̄grū est obediēta discipluli
eū bona cōuersatio dat co-
ronā m̄ḡoꝝ. **L**a. III

a **f** si nihil pateremini. **b** **f** ideo stare. **f** ppter maiorem instructi-
onem. **f** cōpatiendo vobis. **f** in quo mala nobis fierent.
abūdāntius festināimus faciem vestram vide **a**
a **f** vel magno. **f** exhortādi vos. **f** festināimus.
re cum mūltō desiderio: quoniam voluimus ve
f omnes. **f** qui plus alijs curro.
nire advos: ego quidem paulus t semel t itex: **b**
f ideo magis caute. **a** **f** saluti acuersat. **b** **f** ideo volui venire
vel ideo impedituit nos sathanas. **f** hic.
a **f** impediuit nos sathanas. **Q**uē ē enī n̄a spes **d**
a **f** q̄d cōmune oīm bonorū. **b** **f** q̄d victorū. **c** **f** si steteritis in
beneplacito dei: vel vos q̄ estis ante dñm bene confirmari.
b **c** aut gaudiuz aut corona glorie? **N**onne vos anī **e**
o corona vtrū oīm deus venerē. **f**

Dopter qd tc. Ad
firmados. Propri
tate ipse venire deside
raverat. e Ideo. Quia b
annuiciavit in p ei pientia.
f Quia eni grax tc. Nihil
enit dignum qd sufficere
possit ad cōpēlationē acqsi
te salutē gētiū. Sine q.

Nico. de lyra
habebam⁹ vos i⁹ corde. id s⁹,
dix: a Abūdant⁹ festi. i.
dīplouin⁹ festinācer ventre
ad vos ad vīaz qsolatiōe.
b Ego qdē paul⁹. cū soch⁹
meis. c Sz tñpeditū r̄c.
tacet aut̄ modū sp̄ediendi et
sitr slo. nec ego volo i⁹ b̄d̄
uinare: r̄ pñ subdit rōnem
qre desiderabat videre cos:
r̄ qsolari i⁹ dñō q̄ è augmēta
tio sui meriti r̄ premij dicēs:
d Que è enī nr̄a spes. i⁹ pre
sentि de augmēto meriti r̄ p̄
mij. e Aut gau. spñale.
f Aut corona glie. i⁹ r̄ p̄le
quidē pñium aureole: q̄ do
ctozib⁹ debet. g Monne
vos. q. d. sic: q̄ conuerterat
eos ad fidem. id sequitur:
h Vos enī est glia r̄c. sic
materialia. habebat enī ma
teriā gloriādi in dñō: r̄ gau
dēdi de eorū p̄uersione r̄ ho
na p̄uersiōe. **L. III.**

Dopter qd. Posita
rōne mittēdi nūcisi.
b̄ s̄r eū mutit. et di-
uidit i duas ptes. qz primo
describit b̄ missio. scđo pau-
ll depcatio. ibi: Īp̄e at d̄e.
Prima adhuc i duas. quia
primo ponit vtilitas missio-
nis. secundo reuersiōs. ibi:
Mūc aut̄. C̄irca p̄mū stinu-
ando se p̄ceditib̄ d̄l̄: Bro-
pter qd. i. qz gl̄ia nr̄a estis et
gaudiū. k̄ Mō sustinen-
am. i. nō expectantes ultra
scire certi statum vestrum.
I Placuit nob̄. t. mīhi t sil-
nano. m Remanēathe-
so. i. sine timotheo q̄ ē tert̄
i salutatiō posit̄ vt dicit b̄
Hlo. b̄ qz nō ē ḡstūt̄ qz nun-
ci ep̄le ponat̄ i el̄ salutatio-
ne cū vadit psonalit̄ ad salu-
tatos. id vides alijs qz iste
timotheo q̄ d̄ b̄ missus. cum
subdit: n Et misimus ti-
ē alt̄a pdicto: qz ples erant
eiusdē nois. o Fr̄z no-
religiōe xp̄iana. p Mini-
strū dei

a **S**i nihil pateremini. b **S**ideo stare. **S**ppter maiorem instructi
onem. c **O**partiendo vobis. **S**in quo mala nobis fierent.
Abūdātius festinauimus faciem vestram vide a
a **S**vel magno. **S**exhortādi vos. **S**festinauimus.
Re cum mūltō desiderio: quoniam voluimus ve
g **O**mnes. **S**qui plus alijs curo.

nire adyos: ego quidem paulus et semel et itez: b
S ideo magis cauere. a s q salutis aduersat. b s ideo volui venire
vel ideo impediuit nos sathanas. f hic.
S impediuuit nos sathanas. Q uæ e eni nra spes c
a s qd comune oim bonoz. b s qd victoz. c s si steteritis in
beneplacito dei: vel vos qd estis ante dñm bene confirmati.
aut gaudiuz aut corona vitiaz? Mlonne vos aii e
a s corona vita qd deus venerit. f s

dominū nostrū iesū christū estis ī adūctu eius:
a s corona vītū q̄n deus venerit. b
a s tūc vere: q̄ et modo apud ecclesiās. b s apud nos.

Squa estis gloria nostra: vel quia desolati pro nobis.
Squid pondus erat dum nescirem de constantia.

Ropter qđ nō sustinētes amplius pla-
cuit nobis remanere athenis solis & mi-
simus timotheū fratrē nostrū et ministeriū dei
in euāgeliū xpī: ad cōfirmādos vos & exhortan-
dos p̄dō fide v̄ra: vt nēmo moueāt i tribulatiō/
a n̄ce debet moueri: qđ ad hoc destinari. b i inferēdiis tribulatiōni-
bus vel i tribulatiōbus sum positi. i. stabiles. s a dō g in h positi.
bus isti. I pī ēnī scitis: qđ in hōc positi sum? Itaz b
a s lī p̄scium: t nō fugim: & vos parimū qđ hoc scitis.
z cū apud vos essem: p̄dicebāmus yobis passu-
s partim.

ros nos tribulationes: sicut et factum est et scitis. 5
a sed quia et nos passi sumus ne pro nobis terreatumini: non soluz propter alia
que superius dixi. b sed nescire quid ageretur apud vos.
c sed timorenum creatum ab apostolo episcopum.
Propterea et ego amplius non sustinens: misericordia cogit 6
a sed hoc de infirmis timendum. b sed decepitur. c sed diabolus. sed cuius
officium est tentare.
noscedum fidei vestram: ne forte tetrauerity vos is qui 7
gne. b sed quicquid hucus fecistis.

^g misi ad cognoscendum fidem vestram.
tentat: et inanis fiat labor vester. ^Huc autem
ente timotheo ad nos a vobis et annuntiante no-
^a ^g in aduersis. ^b ^g nec p vris nec p nrnis tribulationib⁹ mori estis
a fide et charitate. ^g p tribulationib⁹ non viliumus.
bis fidem et charitatem vestram: et quia memoria ^g
^g vobis utilem. ^g vos.

nostri habetis bonam: semp deliderantes nos b
a s p exemplo: vel vt de vobis gratularemur. b s desideram^o videre.
e videre: sicut et nos quoq^z vos: ideo solati sumⁱ i
g pro. g penuria.
fratres in yobis: i omni necessitate tribulatio^e k
a s quam audiuimus firmā vel p vestram fidem iuro. b s consolati.
c s in hac miseria. d s quasi in celo essemus.
nostra p^r fidem vestram: quōdiam nūnc viui/ m
a s recti et firmi. f in fide domini. b s consolati sumus nam adeo q
non dignas grates agere possumus: et hoc est.
e mus si vos stātis in domino. Quām enim gra/ n
g p tanto beneficio.
tiarū actionē possumus deo retribuere p vobis
f nos posisti. g qd nō cito trāst. g stātes. g in biplacito dei.
in omni gaudio quo gudemus ppter vos ante

dominum deum nostrum: nocte ac die abundā
tius orantes ut videamus faciem vestrā t com p
a s q̄ olim non poruimus: qz eratis parvuli. s nos oram⁹.
plēcamus ea que desunt fidei vestre. Iōpe autem q
a s qui potest. b s qui vult bonum. c s per quē omnia facit pater.
d s faciat direcram et ab impedimentis liberā. r
dē t pāter n̄ t domin⁹ iesus xps dirigātyā no s

strū dei in eū. xpi.i.in p̄d-
catiōe euāgeliij. q Ad cō-
firmādos vos. i oī bono.
r Et exbor. p̄f.v̄a.stabi-
lienda. s Et nemo moue-
atur ab ea in tribulationib⁹
istis. q nobis et vobis sup-
uenerūt a fidel aduersarijs.
t J̄pi enī scitis q̄ h̄ possi-
ti sum⁹. l. dispositi a xpo di-
cēte Job. xvii.ca. Venit ho-
ra vt oī q̄ interficit vos ar-
bitretur obsequiūz se p̄stare
deo. r subdit q̄t debet b̄
scire.d. v H̄ā t̄. et patz.
x Siē r factū ē. in vobis.
y Et scit⁹. etiā de vobis.
z Propterea r ego t̄. ali-
q̄ dilatatio. a Misi ad
co. t̄. p certū nunciū r fide-
lē. b H̄e forte tenta. t̄. i.
diabol⁹ q̄ semp nitit p̄tētati-
ones suas bonos subuerterē.
c Et inanis fiat la. noster.
si vos subuerterit; qd̄ absit.
d H̄uc aut̄. Hic p̄n̄ ponit
vtilitas reuerſiōis cum d̄z.
H̄uc autē ventē timotheo
t̄. explico suo ministerio.
e Et annūciāte nobis fidē
vestrā. stabilē. f Et chari-
tate. accēsaz ad. p̄ficiēdū in
meli⁹. g Et q̄r memoriaz
t̄. orādo p̄ nobis. h Sē
per desi. t̄. eo q̄ ista supple-
lēram⁹ audire i reditu ei⁹.
i Ideo q̄solati sum⁹. tam̄
spe. k In vob. i. p̄ bono
qd̄ speramus audire de vos-
bis. l In oī necessita. t̄.
ita q̄ oī tribulatio r angu-
stia in nobis supueniens di-
minuit. ppter bonum fidet
vestre qd̄ speram⁹ audire.
m Quoniam nūc viuimus
id ē quasi de morte ad vitaz
suscitati sum⁹. n Si vos
statis in dīo. imobiles r fir-
mi nec sufficeremus ad redi-
dū gratias deo de tanto
bono. t̄o subdit: o Quā
enī gratiarū actionem t̄. et
pater littera vsḡ ibi: p Et
compleamus ea que desunt
fidei vestre. l3 haberent no-
ticiam fidei q̄tz ad ea que
sunt ad salutē necessaria. ta-
men ad magnū eorum pfe-
ctum cederet si apostol⁹ ve-
nire posset ad mag⁹ explicati-
dum aliqua que non potuit
eis ad plenus dicere quādo
fuit p̄sens cuiz eis: quia fuit
cōpulsus exire. ppter cōmo-
tionez ciuitatis: vt habetur
Act. xvii. q J̄pe ait. Hic
z̄ri ponit apl̄ de p̄cipatio p̄
thesalonice lib⁹: vt de⁹ sua
grā suppleat qd̄ ipse facere
nō poterat. idō dīc: J̄pe ait
de⁹. omnīz p creationē.
r Et p̄ nr. s. fideliū specia-
liter p̄ grē adoptionem.
s Et dūs nr̄ iesus xps. qui
est mediator dei r hominū.
t Dirigat vitā nostrā ad
vos. remouēdo impedimenta
a sathana procurata.

Glo.ordi. Ad Thessalonicenses I La. III Nico.delyra

Ga Sine q̄re. Me
vos de malis cō
gramini: v̄lita i
nocētes: ne q̄s d
vobis possit con
q̄z: z vt sit etiā.
b In saceritate:
id ē dñiū gl̄um
matione: aī dñiū: nō
ad aspect̄ boīz.
c ad. **d** Ecetero
nus patiētā p̄se
cris i sua v̄l illo
rum tribulatiōe
sua sit: nūc mino
rib: d mundicia
suader exhortas
eos ad stinētā.
d Rogamus t.
Haymo. Cōsue
tudo est apli vt
x̄ba duplicit v̄l
triplicet v̄nū ba
bēta intellectū.
e Et placere. Il
le enī placet deo
q̄ fidē rectā quā
habet executiōe
xtutuz pfecte
opatiōnis deco
rat. **f** Et ambulet
et ambuletis vt
abū. ma. Et ē or
do. Rogam⁹.
subaudi vt am
bulēt. e. Quē
admodū ac. Au
diēdo et intelligē
do a nob. i. a me
et silvano.
f Quomō vos
opoz. abū. et pla
d. sicut et am. Be
ete querelā. Et
rogam⁹. i. Et
abū. ma. Bū mu
taf. k. At sci
at vnuqlsqz r̄c.
Haymo. Ita ab
illicet abstinet
vt nec licet abu
tamini. Sz q̄s
l. Suū vas. i. v̄
orē possideat do
minādo. m. In
sci. abstinentia in
fēt. n. Hono
re. sū turpis vte
do o. Qui eti
am dedit sp̄i. su.
Id hoc peragē
da dedit vob sp̄i
ritūne ḡ tñ ad
iutorē spernatis
q̄ in corpe s̄bdito
pcis non bitat.
Et vob apls vt
maior esset auto
ritas predicādi:
et arguendi.
p Operā det.
Quasi difficile ē
dimittere colue
tudinem: sed co
site vos.
Et ope.

a f̄ veniendi. b f̄ sive venerimus sive non. c f̄ in numero fi
delium et virtutum.
s tram ad vos. Uds autem dñs multipli
cet: z abūdare faciat charitatem v̄ram in
sinter vos. f̄ etiā inimicos. f̄ ita pfecte. f̄ accepistis.
inuicē t in oēs: quēadmodū t nos in vo
f̄ ad hoc. f̄ ve sitis.
a bis ad cōfirmāda corda vestra sine q̄rela
f̄ .i. in benepiacere dei.

D Ecetero **g**. Hacte
nus patiētā p̄se
cris i sua v̄l illo
rum tribulatiōe
sua sit: nūc mino
rib: d mundicia
suader exhortas
eos ad stinētā.
d Rogamus t.
Haymo. Cōsue
tudo est apli vt
x̄ba duplicit v̄l
triplicet v̄nū ba
bēta intellectū.
e Et placere. Il
le enī placet deo
q̄ fidē rectā quā
habet executiōe
xtutuz pfecte
opatiōnis deco
rat. **f** Et ambulet
et ambuletis vt
abū. ma. Et ē or
do. Rogam⁹.
subaudi vt am
bulēt. e. Quē
admodū ac. Au
diēdo et intelligē
do a nob. i. a me
et silvano.
f Quomō vos
opoz. abū. et pla
d. sicut et am. Be
ete querelā. Et
rogam⁹. i. Et
abū. ma. Bū mu
taf. k. At sci
at vnuqlsqz r̄c.
Haymo. Ita ab
illicet abstinet
vt nec licet abu
tamini. Sz q̄s
l. Suū vas. i. v̄
orē possideat do
minādo. m. In
sci. abstinentia in
fēt. n. Hono
re. sū turpis vte
do o. Qui eti
am dedit sp̄i. su.
Id hoc peragē
da dedit vob sp̄i
ritūne ḡ tñ ad
iutorē spernatis
q̄ in corpe s̄bdito
pcis non bitat.
Et vob apls vt
maior esset auto
ritas predicādi:
et arguendi.

p operā det.
Quasi difficile ē
dimittere colue
tudinem: sed co
site vos.
Et ope.

D Ecetero **g** fratres r̄gām⁹ vos t
crecatis. f̄ si cum amaris.

D obsecram⁹ in dño iesu: vt quēad i
f̄ scz.

f moduz accepistis a nobis: quō vos opoz m
a f̄ in his sine q̄bus nō ē salus. b f̄ viuere vite cursum dirigere.

g teat ambulāre t placere ded: sic t ambu
f̄ perseverando in bono vt abunde.

i letis: vt abundetis magis. Scitis enim p
a f̄ .i. q̄ honesta: q̄ vtilia. b f̄ omnib: ostensa. c f̄ auctorē
ipse comendata.

q que p̄cepta dederim v̄b̄is p̄r dñm iesu q
a f̄ vere bona. b f̄ quasi qua vult q̄d vobis pdest: non ipsi.

c f̄ vt vos sacrificeris bñ opando.

r + Hēc ē ei v̄lūtas dei sacerificatio vestra: s
a f̄ q̄s lōge remoti. b f̄ q̄ estis xp̄i. f̄ carnali t spūali.

k vt abstineatis v̄s a fornicatiōe: vt sciat v
a f̄ corpus vas anime. b f̄ coecendo.

m vnuqlsqz vestrū v̄s suū possidere in san
a f̄ virenti. b f̄ ne in honore turpitudine aliqua. c f̄ vt
nec saltē sit desideriū q̄d passio et letis anime.

n ctificatiōe t honore: nō i p̄ssidē desideriū
a f̄ q̄b̄s esse nō debetis. f̄ ideo etiā hec p̄cepta dedi

s sicut t gētes q̄ ignorat deum. Et ne quis a
a f̄ violētia. b f̄ dolo. c f̄ priuato v̄ro vel quolibet.

**supgrediātur: neqz circūueniat i nēgocio
fratrē suū: quoniam v̄ndex est dñs de his** d
a f̄ fornicatione adulterio desiderio vel fraude. b f̄ testimo
nio scrip̄uraz pbauimus.

ōb̄: sicut p̄dixim⁹ vob et testificati sum⁹ e
a f̄ ido etiā ab his abstinenē. f̄ vt imūdicia seruiam⁹.

Mōn enī vocauit nos de⁹ i imūdiciāz: Sz i g
a f̄ vt sācte viuam⁹. b f̄ et q̄ deus vocauit nō i imūdicia.

sanctificatiōez. Itaqz q̄ hēc spernit: nō ho k
a f̄ solū. f̄ cuius p̄cepta sunt.

o minē spernit b̄ deū: qui etiā dedit spiritū
f̄ contra cuius auctoritatem non ē tutum agi.

g de his fut opus vt scriberem vobis.

**suū sanctū in nobis. De chāritate autē
ternitatis: nō necesse habuim⁹ scribere v̄o** o

a f̄ non ē necesse scribere quis scitis ipsi.

b f̄ p̄cepto ip̄st̄ xp̄i
vt p̄ inspiratione vel p̄ effectum q̄ ipse misertus n̄t.

c f̄ mādatum do yobis vt diligatis inuicem.

bis. Ipsi enī vos a dēo didicistis: vt di

f̄ ligatis inuicem. Etenī illud facitis in oēs

f̄ qui sūne. f̄ quasi facitis: Sz tñ.

fratres: in vnuersa macedonia. Rogam⁹ p

f̄ in charitate.

p vos autē frēs vt abundetis magz: et operā q

a Vos at mul. numero t merito. b Et abū
fa. cha. q̄ crescēte crescent alie xtantes infuse.

c In inicē charitatib: mutue subueniendo.

d Et nos i vob. abūdām⁹ charitate. e Ad cō
fir. corda ve. i moib: t in fide: vt sitis f Sine
q̄re. i. sine r̄p̄hēstōe aliq. g In sanctitate aī
deū. i. in sanctitate vera et nō simulata q̄ ē coram
boib: tñ. h In aduētu r̄c. in aduētu ei⁹ ad fū
nale iudicis sitis de numero t p̄sortio lāctoz. t
subdit: i Amē. ad p̄firmationez p̄cedētum.

Ecetero. Hic incipit tertia La. III Nico.delyra

D Ops p̄ncipalis i q̄ reddit thessalonicēses
dociles: eos de morib: informādo: t de
defectib: corrigēdo. Lēz enī cōitas eoz esset sā
ctas ibi erāt alīc de fratrib: corrigēti t speci
aliter de q̄tuor. t km b̄ p̄sens ca. in q̄tuor p̄tes
diuidit: q̄ patebit p̄sequēdo. Circa p̄mū scien
dū q̄ gētēles reputab̄ fornicationē simplicem
ē licitā. t ideo xp̄t p̄suetudinē p̄stīna aliqui de
gētilitate p̄ueri erant adhuc fornicarij: xp̄t q̄d
apl̄s corrigit b̄ virtū ad xtutē oppositā inducē
do. d. Et ecetero ḡ frēs rogamus vos t obseca
mus. i. p̄ r̄ sacra adlūram: q̄d debet pl̄ vos
mouere q̄ simplex de p̄ficiatio n̄ra. l At quēad
modū r̄c. v̄b̄ t exēplo. m Quō opoz. vos
ambu. i. via morū. n Et place deo: castē t mū
de viuēdo. o Sic t ambulet r̄c. i. his semp p
sīcēdo. p Scitis enī. i. scire debet. q Que
p̄cepta dederim r̄c. i. de mādato ip̄i. cui simplic
tētēr est obediēdū. r Hec ē enī voluntas dei.
el mādato exp̄ssa. s Sacerificatio v̄ra. i. emū
datio a carnalib: p̄ctis. t At abstineatis r̄c.
tāz a deo. p̄hibita: ad eaž enī leq̄ incertitudo
pl̄s ex vago p̄cubitū q̄ est directe q̄ bonum bu
mane nature: pater enim debet filiis nutriūn
tū t docimētū: aliter nō bñ possūt stare: nullus
aut̄ sollicit⁹ ē de talib: circa p̄lem sibi incertaz. + Ro.12.8
v At sciat vnuqlsqz vas suū. i. corp⁹ xp̄ium
q̄d vas d̄eo q̄ in ip̄o formato p̄ naturaz: ala a
deo infundit p̄ creationē. x Possidere. p̄ma
nētē. y In sacerificatiōe t ho. corp⁹ enī in for
nicationē dedit v̄ dehonora: q̄ bestiale effici⁹.
p̄s. xlviij. Homo cum i honore esset nō intellexit
r̄c. z Hō i passione desiderij. i. nō sequendo
passionē p̄cupisētē venereo: q̄ est nimis vehe
mēs. a Sic t gētes r̄c. supple sequunt eam
credentes fornicationē simplicē esse licitam.
b Et ne q̄s. Hic incipit ps̄ sedā in q̄ corrigit cu
piditatē virtū inducēs ad op̄situz. Et p̄mo po
nit bāc iduētōe. sedō quādā excusationē. ibiz
De charitate. Circa p̄mū dicit: Et ne q̄s sup̄gre
dias: opprimēdo. p̄lmū vt ab eo extorqueat in
iuste possessionē suam vel rem aliaz. c Neqz
circūuenit. ip̄m̄ decipiēdo vel illaqueādo debi
tis p̄ vsluras vel p̄ mercatiōes malas t p̄silla.
d Q̄stivinder ē r̄c. grauter p̄niēdo. e Si
cut p̄dixim⁹ vobis. apud vos existētes. f Et
testificati sum⁹. i. p̄ testimoniu scripturaz ostens
dim. g Hō enī v̄o. nos r̄c. i. vt seruiam⁹ im
mūdicie peccati cutisqz. h Sz i sacerificati
onē. i. vt vluamus sancte. i Itaqz q̄ hic sper
nit. q̄dixi. k Non hoīem spernit. m̄:
l Sz deū. cui⁹ sunt mādata. m Qui etiā
dedit r̄c. in adiutoriū ip̄letiōis mādato: suorū.
n De charita. autē fraternitatis. Hic ponit ex Job.15.6
scitationē suā scribēdi. s. thessalonicēses dēopi
bus p̄tatis. d. De charitate autē fraternitati. i.
de opib: p̄tatis ad paupēs fideles. o Hō
neceſ. ha. scribere r̄c. q̄ thessalonicēses d̄lligen
ter exercebat talia: nec istud obuiat el quod pre
dictum ē de correctione p̄tatis: q̄ frequētē in
ueniūt aliqui exerceētē vsluras et mercatiōes
malas: q̄ tñ erga paupēs faciunt opa p̄tatis.
p Rogam⁹ autē. Hēc ē tertia ps̄ p̄ncipalis hū
ca. i. q̄ corrigit oculos t vagabūdos. d. Roga
mus autē vos fratres vt abundetis magz: i op̄s
ribus bonis. q̄ Et operam detis id est dili
gentiam adhēbeat̄.

* Ut quieti

Glo.ordi. Ad Theſſaloniceſes I La. IIII vii.de lyra

G a Et opemini ma. Opus agendū ē: non oclandū. qz t honestū est: t qsi lux ad
infideles: t nō desiderabili rem alterius: ne dū rogetis vel collatis. b Molu-
mus aut. Post exhortationē de tristitia: t post correctionem a curiositate mor-
tuos resurrectos p̄firmat: t p xp̄i resurrectionē t a sua auctoritate. c Et nō
stristimenti. Aug. Necesse ē vt stristeris s̄z vbi stristaris p̄soleat te spes. Mā et
ideo dormientes eos appellat scripture s̄tudeto veracis
summa: vt cū dormientes audim⁹: euigilaturos minime de-
sperem⁹. Est ergo de mortuis q̄ diligunt qdā tristitia na-
turalis quodāmodo. Mortem q̄ppe horret natura: nec
mors hōi accideret nisi ex p̄cedeti culpa. Hinc igit⁹ necel-
se ē vt tristes sim⁹: qn̄ nos morientes deserūt qs amam⁹:
qz t studium⁹ eos nō i eternū relinqueret nos māsuros s̄
aliquātūl p̄cedere securitōs: tñ ipa mors quā natura
refugit: cū occupat dilectū: stristat in nobis ipius dilec-
tus q̄a curiositate. b s̄ di-
le ē i emēdationē vite vī-
adiuat quietos eos.
D etis ut q̄eti sit
a gociū agat: et
bus vīris sicut p̄

[†] 13. q. 2. c
qui diuina
et. c. habet
tibus necessitate amittendi; si cu*m* spe recipiendi. Inde angl
mur: hinc solamur. Inde infirmitas afficit: hinc fides
reficit. Inde dolet humana editio: hinc sanat diuina. p

Job. iii. 14 missio. Mouere autem potest: quo deus flebat mortuum: contumeliam tuos eo iubete viciturum: Ah: Fleuit dominus non mortuum: sed mortem quam peccatum habet straxit. Si enim peccatum non cessis

Dicitur: sine dubio mors secuta non fuit. Secuta est ergo mors corporis: quam praecepsit mors aie. praecepit deserendo deum: et mors corporis secuta est deserente anima. Hac deserunt enim voluntates. Hac coacta est deserere corpus nolens. Ac si illi diceret: Necessitatis labor eo quod diligere debuisti: recede ab eo quem dillexisti. Quis enim vult mori: plus nemo: et ita nemo: ut petro dicere. Alius te cinget et duces quo tu non vis. Si nulla est mortis amaritudo: nulla pfecto esset martyris fortitudo. **d** Sic et ceteri sic. Aug. 9. De populis exequiarum. Proinde populus funeris agmina exequiarum sumptuosa: diligenter sepulture monumentorumque opulenta: struuntur; viuorum sunt omnia solatia: non adiutoria mortuorum.

Orationib^z xō lācte ecclie: r sacrificio salutari t elemo-
synis q^z p eoz spirib^z erogāt: s̄ i dubitādū mortuos adi-
cordi agat a dñō. b eoz p̄tia meruerit. Hoc enī a patrib^z t
ecclia: vt p̄s q^z i colone corporis t sanguinis defūti sūt: cū
suo cōmemorēt: ore: ac p̄llq^z id offerri cōmemorēt. Lū-
cā opa misericordie celebret: q̄s eis dabitet suffragari. p̄ q̄b^z oī
ganū. Hō enī ambigēdū ista p̄dēsse defuncit: b talib^z q̄ ita
possint h̄ eis utilia eē p̄ mortē. Mā q̄ sine fine opare p̄ dil-
corib^z extērūt: frustra illi a suis hui^z p̄terat ipēdūt officia
re caritētū misericordia sibi thesaurizēt: b trā. Hō ḡ mora-
parat: cū p̄ eis alliq^z boni opant sui: b eoz p̄cedētib^z oī
lō ista finies q̄s vitā: nūlī qd̄ meruerit i ipa: si poterit h̄ p̄
pia corda charoz de suo x mortib^z tristari dolore sanabilis
mas fūdat q̄dītē mortali: q̄s enī rep̄māt fidēi gaudiū: q̄ c̄
ritūt aliquātūlū a nob abtre: r ad meliora trāst̄e. Sit p̄ viri
pulchra p̄strēdi: q̄z b i scriptūt facti inē bona opa deputa-
bus patriarchaz t alioz letōz: h̄ etiā i lpi^z dñi corpe laudā
Impleat ḡ hoīes erga suos officia postremi muner: r fut h̄
vez illa q̄ adiuuāt sp̄us defūtor. f. oblatiōes erogatiōes
abudātūlū ipēdūt. Poterat at dē b donare credentib^z
corpis mortē. Sz sl b speret: carni bālū felicitas addere: m-
tudo. Sic in hoīes mortē ista timet: vt n̄ ob aliud felices
si q̄ mori oīnō nō possent: ac p̄ b nemo ap̄t vitā futurā ad
ap̄t remonēdā mortē molestā: t sic delicate quodāmodo c̄
ḡ grē p̄stirūt fidelib^z suis. Quid enī magnū ē vīdeō nō m-
dere se nō moriutūz: quāto mal^z: quāto fort^z: quāto lauda-
moritūz speret: sine fine victurū. An et chari^z sup̄stites c-
cia mortē amici. Idē de x̄bis apli. Quid enī mirū si tristis
ex aīa: fit exantime descēdēte aīa: q̄ amibulabat facet: q̄ loqui
li lucē nō capiūt: aures nlla voce patelcūt: oīa mēbroz off-
ē q̄ moueat gressus ad ambulādūman^z ad operādū: sensus
ista ē dom^z quā nescio: q̄s inūsibilis habitator ornatib^z: dis-
sit qd̄ cū dolore videt. Et eos q̄ dor. Hō solū eo s̄ q̄ viu-
os: de qb^z dubitat. f. Qui dor. Christū dīc mortuū: fideli-
gis credat resurrectionē. Christū mortuū appellat: vt dū au-
fuisse t resurrexisse: nos q̄z speremus resurrecros p̄ virtutē.
Electos aut̄ ideo dicit dormientes: qz nemo tam facile p̄t so-
q̄ facile oēs excitabunt a somno mortis. Eos qui dormi-
adducet. Mā hoc ordine. Q̄ viu nō p̄uenient eos: t si eos n-
cendos cū lesu. a. Mos q̄ vi. Se illis vltimis viuis cōnu-
vnū corporis: r q̄z apli illis vltimis silēs sūt i passiōib^z. Mos
nobis qui viui inueniēt: q̄ tornētis antīxpi crūt residui. vñ
p̄ueniēt mortuos: adeo erit festinata resurrecō mortuō.
dīc tempore apostoli futurū posse videri. vnde et alla scribi-
a. Met̄ lesu. Semper euntes; eum p̄sequendo venerunt a-

nesti est: et q̄si lux ad
collatis. b Molu-
em a curiositate mor-
ticitate. c Ut nō
solet te spes. bā et
a s̄ curiositate. b s̄ dimissis alienis qd̄ vobis vni-
le ī emēdatione vire v̄rē et opus manū facie qd̄
adiuuat quicq̄s est: hoc enī malū ex oco venit.
detis ut q̄eti sitis: et vt v̄estrū ne-
a gociū agat: et operemini mani-
bus v̄ris sicut p̄cepim⁹ vob̄: et vt
honeste ambulet ad eos q̄ foris
b sūt: et nulli⁹ aliqd̄ desideret. b Mlo
a s̄ nō solū hoc volui⁹ vos scire sed etiam.
lum⁹ aut̄ vos ignorare fratres d
a s̄ q̄ d̄ s̄ fono iregri surget. g lā. s̄ i. morris
b s̄ incosolabilitate de morte amicoz.
dormientib⁹ vt nō p̄tristemini sic et
a s̄ infideles. b s̄ resurrectionis.
c s̄ quasi nō incosolabilitate debent coristari.
ceteri qui sp̄em nō habēt. Si enī i
s̄ hoc videz obesse resurrectioni.
credim⁹ q̄ iesus mortu⁹ ē et resurre
s̄ debem⁹ credere q̄. a s̄ vel in iesu.
xit: itaz de⁹ eos q̄ dormient p̄ iesu k
a s̄ non solū suscitab. b s̄ vt sine cū eo imorta m
les in eadem beatitudine.
addūceret cū eo. Hoc enī vob̄ dici/ n

Hoc enī. tertio &cludit i&ctū. ibi : Ita. L
ca p̄mū dīc: Holum⁹ aut̄ r̄t̄. i.e defunct⁹
dormiuit somno mort⁹. a q̄ excitabat t̄p̄r̄
surrectiōis. g Et nō cō. incōsolabilit̄
b Sic et ceteri q̄ spēm r̄t̄. s. future resurre
ctionis: & sic credūt aliq̄ amicos defuncto
p̄ḡs totalit̄ & ad semp: & p̄p̄ b̄ h̄st occasi
nē lugēdi eos q̄sī incōsolabilit̄: nō sī aut̄
xp̄lanī q̄ b̄n̄ spēm resur̄gēdi: p̄q̄ q̄ vīcī
sū ē eis imoderat̄ mortuos lugē: q̄ i&h̄ a
milāt̄ ifidclib⁹ future resurrectionis spē
nō habētib⁹. lugere t̄h̄ defuctos moderat̄
e op̄ p̄t̄at̄. Q̄ at̄ resurrectio mortuox si
mox futura ostēdit. d. l Si enī t̄. et acc
p̄p̄ b̄ sī p̄q̄. nāz ad articulos fidel̄ p̄tin
credere i&ctū vere mortuū fuisse & resurrexi
se. k Ita & de⁹. q̄ suscitauit i&ctū. l Eo
q̄ dor. sōno mori. m Per i&ctū. rāq̄ p̄m
diatorē dei & hoīz. n Adducet cu. eo. ad
vitā mortale resuscitādo. o Hoc enī vo
Quia locut⁹ ē apls ð resurrectionē futura
ideo b̄ s̄r̄ declarat modū resurrectionis.
Ad cui⁹ intelligētiā sc̄dū q̄ aliq̄ dixerūt
q̄ xp̄o veniēt ad iudiciū aliq̄ homines repre
sient̄ vīti & trāsseret̄ ad statū ūmortalitatē
in more itermedia: sic exponēt̄ q̄ hic
dīc: Deinde nos q̄ viuim⁹ q̄ relin̄qm̄ur. s. vī
ui vīsq̄ ad adūtēt̄ xp̄i: simul raptemur cu. li
lis. l. cu. moruīs resuscitāt̄. Obvulsi xp̄o
descēdēt ad iudiciū: t̄ dīc̄ q̄ apls se q̄hu
merat̄ eis eo q̄ p̄t̄ ad idē corp⁹ ecclie: b̄ h̄
expositiō p̄mo deficit i&h̄ b̄ q̄ dīc̄ aliq̄ sine
morte ad ūmortalitatē trāsite: q̄ oēs dēcē
dētes ab adā p̄ter xp̄m & matrē ei⁹ incurre
rūt̄ originale petim⁹: cui⁹ p̄sena ē moīs: t̄ iso
oēs solē debitiū mori: p̄p̄ q̄d̄ aliq̄ dīc̄
q̄ illi q̄ i&adūtēt̄ xp̄i reperent̄ vīliū: t̄ raptu
llo obvulsiō xp̄o subito moriēt̄: t̄ statim
resurget̄. S̄z adhuc b̄ videſ̄ incōtinent̄ di
ctū q̄ flagratiōis ignis purgās elemēta
& incineras corpora mīta: p̄cedet adūtēt̄
xp̄i ad iudiciū & sic nulli hoīes recipiēt̄ vī
liū q̄ obvulsi xp̄o veniēt̄: nisi ð refurgentib⁹
ost ignē dictū. Preterea q̄ apls cōnume

Slo.ordi. Ad Thesalonicenses I La. V Nico. de lyra

G Si etiā spes ererit salutis ad supna tēdēs vt galea mētē obnoluit: nō ledet a tēpali appetitu. a Ut habeatis il. abū. tē. Haymo. Necesaria eis ministrādo t̄ reuerētā dignitati exhibendo. Quid enim prodest honorem sine fructu habere sicut diuitie negligientiam parvum salutis: ita egestas dum saturari querit a iusticia declat. Ido in alia ep̄la p̄cipit p̄sbyteros dupliciti honore esse honorandos. b Rogam⁹ autem vos fratres inquietos: consola. Haymo. Hic admonet platos vt subiecto im̄pbitate t̄ i patiētā patiēter ferat: dum in aliq̄ oīra eos murmurāt. c Malū p̄ malo. Tūc ei malū p̄ malo reddid: si corripiens nō corripit: s̄ praua disimilitudine negligit. d Semp. Al generalis ad oēs sp̄ gaudeat. e Sine v̄termis. i. sp̄ iuste vivite t̄ eterna desiderate. Aug⁹. Just⁹ enim nūq̄ desinit orare: nisi desinat iust⁹ esset sp̄ orat qui sp̄ bñ agit. Ipm̄ enī desideriū bonū ora tio est. Et si continuū est desideriū: contumia et orō. f Al. In xp̄o. est ostenta volūtas dei: q̄r̄ hec fuerunt in xp̄o in q̄nibl̄ deo displicuit. g Spūm̄ no. ex. tin. Quia volūtas dei est facere h̄ oīa: vos maiores q̄ haberis q̄ spūm̄tū do nū intelligētē nolite abscondere q̄ merito et vos pderitis. Aos subditi. pp̄hetas illoꝝ nolite spernere: t̄ nō oīa in discrete accipiatis: s̄. pp̄bate. i. rōne dis cutite: t̄ q̄d bonū iuenit tenete. Spi ritū noli extin. i. sicut spūm̄tū ad horam qd̄ relata: nolite pbibere loq̄ qd̄ sentit. Al spūm̄tū qui dat⁹ ē nob̄: nō q̄tū ī se: h̄ in nob̄ extinguit⁹: dū pec cādo fugam⁹. h Ab omni sp̄ mala rē. Solēt enī sp̄tū fallacis dice, re bona t̄ inter hec subinducere praua: vt̄ hec q̄ bona sūr̄ accipiant t̄ mala. i. Ipe aut̄ de⁹ pa. Ego ita platos t̄ ib ditos moneo: ip̄e aut̄ de⁹ q̄ potest. k Sp̄tū vester. Ratio seruet̄ integrā nō cōsentīdo carni. o Alq̄ in adūē tū dñi. Hoc v̄lq̄ ad finē vite. l Et s̄ia. i. sensualitas integrā seruēdo rati oni. m Et corpus. vt nūl̄ agat⁹ ei⁹ ministerio. v̄l̄ aliq̄s coqueraf. Aliq̄ i quinaq̄ anima per cogitationē malā: et est mundū tamē corpus. Ideoꝝ sp̄m̄ integrū in hominē dicit̄ esse debere. Si autē mala vita vel cogitationē itercidat: nō erit integer sp̄tū. Sp̄tū t̄ anima et corpus. Aug⁹. Tria posuit quib⁹ hō cōstat. i. sp̄m̄ atam t̄ corp⁹. s. illud q̄ in telligimus: t̄ illud quo viuimus: t̄ illud quo visibiles t̄ correctabiles sumus: q̄ rursus duo dicunt⁹: quia sepe anima ci spiritu nominatur. Al. Spiritus ponitur p̄ donis suls. i. gratia sp̄tū q̄ dāta est in baptismo seruef incorrupta t̄ i tegra: ne nostro vitio v̄l̄ immūdicia corrumpt vel fuget. Mā dū agit hō que odit spūm̄tū: recedit ab eo gratia ei⁹ penitus vel minuitur. n Sine querela ait: Aug⁹. Non sine peccato de p̄ fectione iusti hominis. Aliud est esse si ne p̄tō: quod de solo in hac vita vnt genito dictū est. Aliud est esse sine querela: quod de multis iustis etiāz in hac vici potuit. Quia est quidā modus bo ne vite. de quo etiā in ista cōversatione iusta querela esse non possit. Quis enī iusta querit de homine: qui nemini malū vult: et quibus p̄t̄ fideliter consūlit: nec contra cuiusq̄ iurias tenet li bidinē contra cuiusq̄ iurias tenet li, adūētō nullū op̄ p̄t̄. e. Quod menūt̄ aliter. e. Quod menūt̄ in annūt̄ iūam. r̄ta q̄r̄ que in annūt̄ iūam.

a Propter qd̄ cōso. iunīcē. in laborib⁹ vīte p̄sentis. b Et edisi. al. x̄bis bonis t̄ exemplis. c Sicut i fa. sp̄tū p̄ficiēdo in istis. d Rogam⁹ aut̄. Hec est secūda ps̄ in qua inducit thesalonicenses ad hoc q̄ bene se habeat ad p̄mū: et p̄mo ad p̄fectos eos honorađo. dlcēs: Rogam⁹ autē vos fratres vt noueritis: ostendendo per effectum vos nosse platos debite eos honorađo: t̄ rōne vīte q̄ ratione doctrīa. ideo subdit: e Et monēt̄ vos. ideo sūt p̄ ceteris diligendi: q̄nto spūalia corporalib⁹ p̄feruntur f Propter op̄ illoꝝ. ad v̄raz salutē ordinatū. g Pacē habete cū eis. obedīdo eis humiliſ t̄ deoſte. sc̄do hortat̄ eos vt bene se habeat ad ip̄fectos. dlcēs: h Rogam⁹ aut̄ vos fr̄es corripite. charitatue. i Inquietos. i. gyrouagos t̄ cōtentiosos. k Cōsolamini pusillani mes. i. in tribulationibus deficiētes. l Suscipite infirmos. mētē t̄ corpo re infirmitates eoz q̄ntū fin̄ deū po test fieri suppōrādo. q̄i ei ex tali suppōratōe insolēscunt: eos nō expedit supportare: q̄r̄ hoc ezz malū nutritre. m Patiētes estote ad omnes. non solū fideles sed etiā infideles. Et intelligi ista patientia q̄tū ad actum animi iterioře. Etū aut̄ ad exterioře. s̄. defēdēdi se vel sua: aut̄ reperēdi re vel iniuriā a iudice nō semp expedit: vt̄pote si ex hoc audacia malefa ciēdi tribuat̄: nisi ex tali suppōratōne malūs malū v̄tpore graue scanda lū orire. n Cidete ne q̄s malū p̄ malo alicui reddat. hoc enī est vī dicare sc̄p̄m̄: qd̄ semp est malū: cum nullus sit iudex in sua causa. si tū all quis nō habeat supētōe iudicē: sibi iuriā factā debet vel p̄t̄ punire. non tū līuore vindicare sed cēlo iusticie. o Sed semp qd̄ est bonū sectamini D linīcē. fideles ad fideles. p Et in oēs. i. letīa erga infideles. q Sē. Eccī. 19. c per gaudete in do. r. si nō actu quem oportet aliqui interrupi: saltē in somno: tū in habitu. t̄ codē mō intelligit qd̄ subdit: r Sine iermissiōe ora te. v̄l̄ hoc referendū est ad horas ad hoc aptas vel cōstitutas: q̄tū nulla ē iermittēda. s In omnib⁹. p̄sp̄ris t̄ aduersis. t H̄as agite. deo qui aduersa ordiat ad salutē vīram sic ut p̄sp̄ra. t hoc p̄ meritū v̄rē pēt̄. t̄p̄t̄is: sicut p̄t̄ s̄. setō Job: t̄ subdit cām: v Hec est volūtas dei in tē. cui ē in oib⁹ obēpērādū. x Spiritū. Hec ē teritia ps̄ in qua hortat̄ eos bñ se habere erga deū. dlcēs: Sp̄m̄ sc̄z denotōis erga deū. y Molite extin. p̄ imoderata curā rētū t̄paliū. Prophetias. t̄ expōsitōes scriptura rū sacra. z Molite sper. q̄r̄ freq̄nt̄ reuelat̄ itēlēct̄ simplici q̄ occul taſ̄ p̄ndēti: Mat. xj. Abscōdisti s̄. a forma. ibi: sa. t̄ p̄n. tē. verūtū q̄r̄ expōsitorēs a liq̄s deficiēt̄. t̄ subdit: a Dia aut̄ p̄. i. dicta eoz discutite. b Qd̄ bo nū ē te. t̄ra multos q̄l locutionib⁹ t̄ p̄dicatiōib⁹ mala dicta meli⁹ retinēt̄. q̄r̄ utilia. c Ab omni sp̄tū ab. v̄. nō solū cī abstinentē ē a malo: s̄. etiā ab eo qd̄ h̄z apparetā mali: p̄p̄t̄ scan dalū vītādū: saltē q̄usq̄ declaref q̄ illib⁹ est licitū. d Ipe aut̄ de⁹ pa. i. actor t̄ dator pac̄. e Sc̄ificet v̄. f Ut integer sp̄tū v̄ t̄ aīa tē. t̄ d̄ sp̄tū q̄tū ad supētōe aīe p̄t̄: t̄ aīa q̄tū ad ieritōe. g In ad. do. ad iū. r v̄k̄ dicitum

Glo.ordi. Ad Theſſaloniceſes II La. I Nico.de lyra

Glarat. In multis ens of. o. & Fidelis. O ro
vt sanctificet: vt sanctificatos seruet: nec inde
dubitā dū ē: qr ver⁹ est in pmissis: q vocauit.
Finit epistola pma ad Thessalonicenses:
Incipit epfa scda ad Thessalonicēles.

diciū. a Serueſ. x q̄ istud sit ſperādū ſubdit: b Fidelis ē q̄ vo. vos.
ad fidēl. deo. c Qui etiā fa. q̄ nulli deficit q̄tū ē eſe. d Fr̄es. Deo
ē uultia ps q̄ ē oculuſo eple in q̄ ponit ſui recompēdatio ⁊ alioꝝ ſalutatio. lō dīc:
Fr̄es orate r̄c. in oſculo ſetō: nō libidinofis nec peditorio: ſic plen⁹ fuit expoſi-
tū: Do. xl. vbi idē ſub eiſdē xp̄b̄l̄ poniſ. e Adiuvo vos p̄ diu. i. iniu-
go vobis per ipſū: f Ut le. epla hec oib⁹ ſctis fra-

Dicitur ergo ad eum quod dicitur: **A**duce iudeos tuos ad me. **I**hesus respondens dicit: **E**ntra in iudeam et resurrexi de mortuorum: **N**unc aliam scribit epistolam: **I**n qua signat licet obscure: neque enim apte potest de abolitione romana regni: et de antichristo: et de iniquitate mundi. **H**ac epistolam scribit iterum apostolus thessaloniciensibus. **O**ra enim apud eos grauior tribulatio existet: monet eos ad patientiam: ostendens insitum dei iudicium ut boni glorian consequantur malos penitus. **S**cribit etiam non sitare die dominicae occasione priores episcopos viderentur. **C**um enim priores episcopos legendo pueris sent ad illum locum ubi di-
e. Ies. 4. b cit apostolus: **M**ortui sed ad
“apud eum resurreximus”

Domi nři ieu xpi seruet. **F**idelē qui
ad vitam. **S** op gracie pficit.
Vocauit vos: q̄ ēt faciet. **F**res ora
ex nostra parte.
Te p nobis. **S**alutate fratres om
a s q̄ ē signū dilectionis. **B** salutare et eplaz ostē
dite.
Nes in osculo sācto. **A**d iūro vos
per dominū: vt legatur epistola
a s i baptismō sacrificari v̄l̄ficiat ut inde pficit.
Hec omnibus sāctis fratribus.
Gratia domini nři ieu xpi vobi/
scum. Amen.

Epla ad thessalonicēses pma
finit: Argumētū i scdaz incipit.
H thessalonicēses secun
dā scribit eplaz aplus : t
notū facit eis de tēpib'
nouissimis: et de aduersarij deie/
ctione. Scribit hanc epistolaz ab
athenis per titū diaconē et one/
simū acolytum.

Argumētū finit: Ep̄la pauli
ad thessalonicēses sc̄da incipit.

Abari lūt nūmīusq pter /
riti putatē vicinū dīe
dīt: ne dānaren e o
tarde ad fidē ventatēs
impfecit essēt. Ideoq
hoc cōperto scripsit eis
nō imitare dīe iudicij
suo tpe: ne apl's in hoc
mentir' p omnia repro
baretur: vñ ne diabol'
hec exspectatib' aliqua
fraude illuderet. **Cor:**
rigit etiā asperi' inde
tos. Et ī trēto apli
bonosq dētos ad pati
entia monere: t iquie
tos corrīgere: t q ob
scure in pcedenti ep̄la
dixerat hic aliquatenq
aperire. **Primo** sa
lutat: deinde gratias
agit de bonis eorum:
postea monet ad patiē
tiam et constantiā. In
de afferit q aduentum
christi antichristus pre
ueniet et aliqua adiuē
tus antichristi signa: li
cet obscura denūciate
agens de abolitiōe ro
mani regni et interfe
ctione antichristi. Cir
ca finē x̄o vt curiosos
corripant obfērat.

c Gratias agere tē. Hic gratias agit deo & bonis eorum: ne forte de tanto bono quod ex deo habebant exhortentur tanque a leipsis habentes. **d** In inuicem. Ut scz qui diliguntur diligit alios et mutuis obsequijs charitatem ostendat.

B scribit h^e et pma epa.
Aulus & La I b
siluan^r & timo /
scribit: vel bunc.
the^e ecclie thessa
existe^r.
lonicessu in deo
patre nostro et
dno nostro iesu
sa quo hec: non a nobis.
xpo. Bravob & pac a deo pfe nfo
a qd̄ s̄li qb̄ renē tenere: qd̄ bonū de qd̄ sp̄ debemus.
& dno iesu christo. Brātias agere i
gratias et nūq̄ soluere possumus ut dignum est
sa quo hoc: non a nobis.
debemus deo semper pro yobis k
a qd̄ p magnis bonis magne grē agēde.
fratres ita vt dignum est. Quo /
Sup hoc qd̄ olim fuit: nō decrescit in tribulationi
fate. Sicut omnia regna.

bus. ^s magis ac magis.
niā supercrescit fides vestra: et o
abūdat charitas vniuersitatis ve
s in vos. ^s tū crescit. ^s apli. ^s qdū
strum in iniucem: ita ut tū nos ipsi p
de quo gloriemur.
a ^s qb^d de vob^d dam^d exēplū: videte ergo ne sitis
exēplū defecit.
in yobis gloriemur i ecclēsijs dei: q

Sicut uas susti-

Additio. Sententia Slo. tenenda est tertio plantio
te predica non obstatibus obiectioibus postillatoris. Intel-
ligit enim Slo. hoc verba apli cum dixerint: Par et securi-
tas tuc repetint te, de te illo intercepto quod erat inter-
mort*ē* antichristi et die iudicij. de quo si. let iudicij im-
mediate and dixerat: Dles dicitur sicut fur. quod tus pretab-
plv. dles: ut potto haberi Dan. v. In istis enim diebus mu-
nistr*ū* antichristi videtur se evassisse ab illo proprio mario
in quo antichristus et maxima ps exercitus ei perierat:
estimabant se totali*s* esse extra periculuz allet princip*es*
eo*z* sit imperfectus: sicut contingit multis quod postibus eripiunt-
tur ab ali*z* maximo periculo creditur se ab ali*z* pericul-
esse dicent*ur*. Nec hoc est contra communem doctrinam opinio
ne dicent*ur* quod mortuo antichristo et falsitate ei*z* erecta
omnes g\u00e9tes conuertent*ur* ad xpuz; quod hoc intelligi post
lapsu. plv. dieru*z* predicatorum.

Replica. In prima ep̄la ad thessaloniceſſel
magistri ſup illo verbo quādo dixerit: **Waz t securi**
tas tūc repētinus vēit interit? **Hā Slo.** expōit hoc de
ſoc̄is antichristi: qui post mortē eī credetēſſe eſſe ſecundū
curos in pace faciēt festa t cōiuia exercētes diuerſos
ſtocos t c. **Q**o d̄ postillator dicit incoūētenſ dictū: quia
eadē Slo. p̄mittit q̄ antichrist⁹ fulmiabid⁹ t maria ps
exercit⁹ eī p̄libt cū eo. Et iō nō ē veriſile q̄ remanētes
debeant exercere ludos in ſecuritate: h̄i eſſe ſub magi
mo timore ſic fi. **I**ſrl: chore cū ſua ſociedadē peſte: pro
ut b̄t **Bu.** xv. Itē videt illa Slo. eē q̄ mēte ecclie t ſā
ctoꝝ doctoꝝ q̄ dicit⁹ q̄ mortuo antifpo t falſitate eius
detected⁹ oēs gētes cōuerterent ad xp̄m: t ſic nō remane
būt aliq̄ de fecta atixp̄. Sed **Bur.** p̄ Slo. dicit certa
re videt allignās tps. rlv. diez et **Waz.** vi. q̄n dicit an
tichristiani letabunſ. Sed hoc nō videſſe veriſile: q̄ le
tan̄ victores: **Eſa.** ix. **H**oc aut̄ ſic horribiliſ vici: mo
neſ illū horrore ſciētes letari potuerūt: h̄i p̄ timereſſi
cut ſupra dictū eſt in exēplo chore: marie q̄ videbunt
oēs gētes cōuerteras cultū dei t xp̄i p̄ eos ſpediūt reſu
mēre: t ſic nō videbūt cōſolatore ſine cōpatiētē: h̄i ōſad
uersarij exop̄ malicie p̄ caſu an̄christi detecteſſi h̄i b̄t po
ti⁹ maria tristieſ ſā gaudiij. **H**ec illi. rlv. dies q̄ **Bur.**
ſifici et **Baā.** vi. put ip̄e allegat baberūt clarevident:
q̄b⁹ tñ dat⁹ veriſimili⁹ eſt q̄ aliq̄ q̄ mēte antifpo latue
rāt intelligētes horredā p̄ditionē ipsi⁹ t ſui exercit⁹:
reſumēt gaudia ſublato tior ſā illi q̄ d̄ exercitu ſic mi
ſerabilis deicto remāſerūt. Illi enī baberūt materiā
gaudiij: illi aut̄ nō niſi luc⁹: de q̄b⁹ diuinae nemo p̄t
niſi p̄p̄ha yſſill⁹ p̄p̄he.

Postilla sup scđam ep̄lam Paull ad thessalonice
ses incipit: ca. I

Paulus et filianus. Hic incipit lecta epistola ad Thessalonicenses, et dividitur in tres partes, scilicet in salutationem, et precationem, ibi: Gratias agere, et cunctis omnibus, ibi: Salutatio mea, in fine epistolae initia primi partis ex dicto, et principio procedentis epistole, i.e. Gratias agere.

Ac incipit epistola, proscriptio quod dividitur in tres partes, Namque apostolus reddit thessalonicenses benevolos, sed cautiosus, tertio dociles sive doctos, ibi: Mos est, et dominum facit propter nos, scilicet gratias agendo de bona eorum voluntate: et orando per intercessionem ora.

Circa primam dictam: Gratias agere debemus deo a quo videlicet habitu. Ut: Sepulchrum horum ad beatitudinem, et gloriam reducat in gloriam, in Ita ut dicitur, et quod dignissimum, f. v. ita sicut firmi vestimentis sicut si fiducia adhucatur, et erit certissimum, q. s. secundo: et ea exhortatio exempli ad alios virtus adesse, o. Et tertiis, p. Ita ut et nos, i. v. g. i. i. yob. q. In deinde, et apponendo